

BHM Magazine

18-19 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2009 | Τ. 444

**TWITT
ΚΑΝΕΙΣ
ΤΩΡΑ;**

ΤΟ ΤΑΧΥΤΕΡΑ
ΑΝΑΠΤΥΣΣΟΜΕΝΟ
ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ
ΣΤΟ INTERNET

★
**«ΕΓΩ, Ο ΡΕΜ,
Ο ΗΛΙΑΣ ΚΑΙ
Η ΖΑΧΑ»**

Η ΖΩΓΡΑΦΟΣ
ΖΩΗ ΖΕΓΓΕΛΗ
ΠΕΡΙΓΡΑΦΕΙ ΤΗ ΖΩΗ
ΠΛΑΙΣΕ ΔΙΑΣΗΜΟΥΣ
ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΕΣ

Ο ΡΑΣΕΛ ΚΡΟΟΥ
και το μέλλον του Τύπου

Ο ΜΟΝΟΜΑΧΟΣ ΠΟΥ ΕΓΙΝΕ ΡΕΠΟΡΤΕΡ ΜΑΣ ΜΙΛΑΕΙ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΡΙΣΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΑΣ

Κολάζ στη Σύρο

Τι πέτρινους τοίχους, τι ζωγραφισμένα ταβάνια, τι παραδοσιακά αλλά και μοντέρνα έπιπλα, τι βεράντες με θέα, όλα τα έχει το αρχοντικό στην Ερμούπολη. Συνδυασμένα όμως δημιουργικά. Από τη Μαρία Κοκκίνου, φωτογραφίες: Κώστας Πηγαδάς.

Η βεράντα του σπιτιού
με όλα τα παλιά
διακοσμητικά στοιχεία που
διατηρήθηκαν. Αριστερά:
Το καθιστικό του σπιτιού
διακοσμείται από μια
οροφωγραφία, ενώ οι
καναπέδες είναι Sotrek.

Για τον επισκέπτη η κυρίαρχη αίσθηση είναι αυτή ενός ταξιδιού στον χρόνο. Μια αίσθηση που οφείλεται στις πανέμορφες οροφωγραφίες στα ταβάνια, στα παλιά έπιπλα και στα προσεκτικά διαλεγμένα αντικείμενα

Ανοιξη στην Ελλάδα. Στις περιοχές της χώρας μας όπου φύση και ανθρώπινη παρέμβαση συνεργάζονται αρμονικά, το αισθητικό αποτέλεσμα είναι εκτυφλωτικά ωραίο. Κάπως έτσι αισθάνεται κανείς όταν βρίσκεται στη Σύρο. Τα διατηρητέα κτίσματα είναι πολλά. Η ατμόσφαιρα δεν διαταράσσεται από αυθαίρετες παρεμβάσεις. Εδώ η όψιμη προτροπή του ΥΠΕΧΩΔΕ να συνεργαστούμε σεβόμενοι τις χρήσεις γης φαίνεται να έχει εισακουστεί... Το σπίτι της Ράνιας Νικολοπούλου στην περιοχή Βαπόρια της Ερμούπολης χτίστηκε στα τέλη του 19ου αιώνα σε μια γειτονιά που αμυδρά θυμίζει τη Βενετία. Εδώ το νερό της θάλασσας πλησιάζει πολύ, περτριγυρίζει – θα λέγαμε – τα σπιτικά. Το παλιό αυτό αρχοντικό της ενορίας του Αγίου Νικολάου, πολιούχου της Ερμούπολης, είχε μαραζώσει προτού αγοραστεί από τη σημερινή ιδιοκτήτριά του. Το 1996 η Ράνια Νικολοπούλου βρέθηκε για πρώτη φορά στη Σύρο. Ούτε της περνούσε από το μυαλό η ιδέα ότι κάποια ημέρα θα είχε δικό της σπίτι στο νησί. Ξεκίνησε όμως κάνοντας βόλτες στα σοκάκια του νησιού την ώρα που οι άλλοι κοιμόντουσαν. Το ένα έφερε το άλλο και κάπως έτσι το σπίτι αυτό, που αρχικά ανήκε σε οικογένεια ναυτικών και σταδιακά είχε περιέλθει στα περιουσιακά στοιχεία της τοπικής ενορίας, βρέθηκε να της ανήκει. Η εκ βάθρων συντήρησή του ανατέθηκε στον αρχιτέκτονα Γιώργο Ευρωπαϊώτη.

Η οικία, χτισμένη από πέτρα, είναι διώροφη, με ταράτσα που περιστοιχίζεται από νεοκλασικού χαρακτήρα κιγκλίδωμα, και βλέπει προς τον Άγιο Νικόλαο. Στο ισόγειο βρίσκονται τρία πηγάδια από τα οποία έπαιρνε κάποτε νερό το σπίτι. Σήμερα υπάρχει στέρνα για το βρόχινο νερό. Μέρος του χώρου ήταν κάποτε υπαίθριο, αλλά οι ανάγκες της οικογένειας οδήγησαν στο να κλείσει για να δημιουργηθούν επιπλέον δωμάτια. Τι ήταν αυτό που έκανε την «αυθαίρετη» τούτη κίνηση να διαφέρει από τις αντίστοιχες σημερινές δικές μας και να μη μοιάζει με αισθητικό βιασμό στο σύνολο του οικήματος; Ανάμεσα σε άλλα, το ότι τα οικοδομικά υλικά ήταν διαθέσιμα και παρείχαν από τη φύση τους στους τεχνίτες εξαιρετικές δυνατότητες. Επιπλέον, η μέσα στον χρόνο δουλεμένη αισθητική που στηριζόταν στις σωστές για την άνετη ανθρώπινη διαβίωση αναλογίες των χώρων. Και τέλος η γνώση ότι αν το σπίτι δεν ήταν φτιαγμένο σωστά κανένα μηχανικό μέσο δεν

1 Η τραπεζαρία της κουζίνας με τις παλιές βιεννέζικες καρέκλες. Οι πέτρινοι τοίχοι δίνουν τον τόνο. **2** Τμήμα της αυλής είναι σκεπασμένο, ώστε να προστατεύεται από τον ήλιο. Ενα μαροκινό τραπέζι με κεραμική επιφάνεια το διακοσμεί. **3** Το παραδοσιακού ύφους λουτρό. **4** Το διπλό κρεβάτι στο δωμάτιο του ζευγαριού βρέθηκε μέσα στο σπίτι, συντηρήθηκε και παρέμεινε στην ίδια θέση. **5** Η βεράντα έχει θέα προς τον ιερό ναό του Αγίου Νικολάου.

θα μπορούσε να το κάνει πιο δροσερό το καλοκαίρι ή πιο ζεστό τον χειμώνα.

Κατά τη συντήρηση που έγινε, δόθηκε μεγάλη προσοχή στο να διατηρηθούν τα παλιά υλικά. Τα κουφώματα των παραθύρων, για παράδειγμα, συντηρήθηκαν και επαναποθετήθηκαν, καθιστώντας το σπίτι ένα από τα λίγα ενδεικτικά του τρόπου κατασκευής των παλιών τεχνιτών. Εδώ βρίσκουμε τον μηχανισμό που ονομάζεται «φάκες»: πρόκειται για τις εξωτερικές γρίλιες που επέτρεπαν μόνο σε ένα τμήμα του παραθύρου να ανοίξει και να αφήσει το φως να μπει μέσα. Οπου η χρήση τους ήταν αδύνατη λόγω μεγάλης φθοράς, τα παλιά υλικά διατηρήθηκαν σε έναν διακοσμη-

τικό ρόλο, όπως για παράδειγμα συνέβη με τους βωλίνες που μετέφεραν το νερό από τα πηγάδια του σπιτιού. Καθώς ήταν αδύνατον να επαναχρησιμοποιηθούν, συντηρήθηκαν και παρέμειναν στον χώρο ως διακοσμητικά στοιχεία.

Για τον επισκέπτη του σπιτιού η κυρίαρχη αίσθηση είναι αυτή ενός ταξιδιού στον χρόνο. Μια αίσθηση που οφείλεται στις πανέμορφες οροφωγραφίες της αποφοίτου της Σχολής Καλών Τεχνών και συντηρήτριας έργων τέχνης Ελσας Χαραλάμπους στα ταβάνια των δωματίων, στα παλιά έπιπλα, που άλλα βρέθηκαν μέσα στο ίδιο το σπίτι και άλλα αγοράστηκαν από τα παλαιοπωλεία του νησιού, στα προσεκτικά διαλεγμένα χρηστικά αντικείμενα που δένουν αρμονικά με το ύφος των υπόλοιπων διακοσμητικών στοιχείων και στα δομικά υλικά όπως τα ξύλινα πατώματα, οι πλάκες στο δάπεδο του μπαλκονιού και τα παλιά πλακάκια του μπάνιου που χρησιμοποιήθηκαν για να γίνει το νέο τραπέζι του μπαλκονιού. Δύο ολόκληρα χρόνια η Ράνια Νικολοπούλου συγκέντρωνε αντικείμενα από τα τοπικά παλαιοπωλεία. Τα πιο πολλά μάλιστα προέρχονται από τα σπίτια των καθολικών μελών της κοινότητας. ●